

2,956225.

**Rozporządzenie Głównego Urzędu Miar
o dopuszczeniu do legalizacji liczników energii elektrycznej
typu *RP T2,25*, budowanych przez firmę Bergmann-Elektrizi-
täts-Werke A. G. w Berlinie.**

Na podstawie art. 11 i 16 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. poz. 211), § 19 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. poz. 166) i w myśl § 4 przepisów o warunkach legalizowania liczników energii elektrycznej i transformatorów mierniczych (POM poz. 2,953) zarządza się co następuje:

§ 1.

Dopuszcza się do legalizacji liczniki amperogodzin magnetomotoryczne prądu stałego znaku fabrycznego *A*, budowane przez firmę Bergmann-Elektrozitäts-Werke A. G. w Berlinie.

Liczniki te powinny być zaopatrzone w znak *RP T2,25*.

§ 2.

O P I S.

1. Obszar mierniczy.

Liczniki prądu stałego typu *RP T2,25* są przeznaczone do sieci dwuprzewodowych dla natężeń prądu od 1,5 do 10 amperów i dla napięć do 260 woltów.

2. Sposób działania.

Schemat połączeń licznika typu *RP T2,25* uwidocznia rys. 3.

Licznik ten polega na zasadzie działania pól magnetycznych dwóch magnesów stałych na twornik tarczowy, umieszczony pomiędzy ich biegunami

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 29 sierpnia 1928 r.

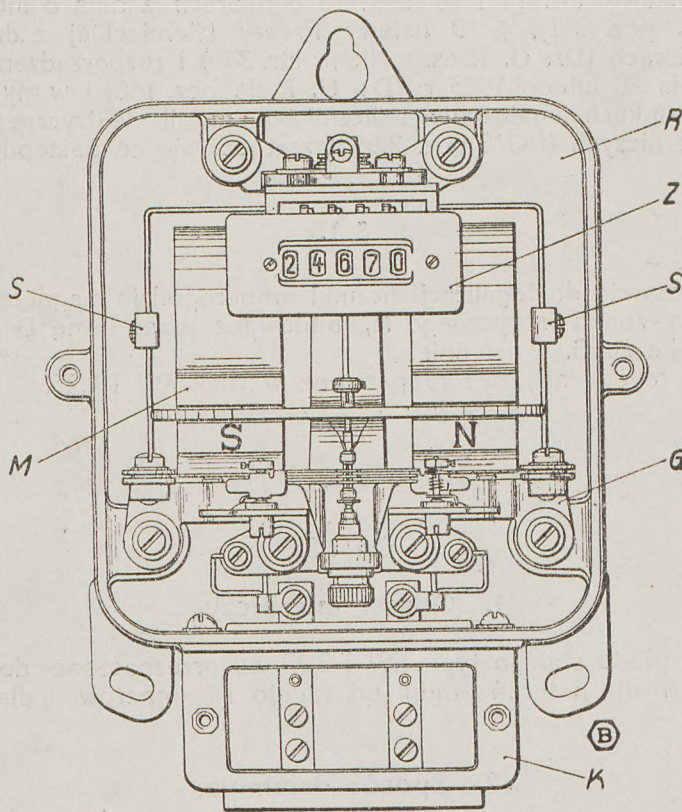
Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

i przyłączony równolegle do bocznika. Uzwojenie twornika, utworzone z trzech płaskich zwojnic, znajduje się pomiędzy dwiema cienkimi tarczami aluminiowymi, służącymi jednocześnie do wywoływania odpowiedniego momentu hamującego. Zwojnice łączą się z bocznikiem zapomocą szczotek i kolektora. Przy takim urządzeniu liczba obrotów tarczy, wykonana w ciągu pewnego czasu, jest proporcjonalna do ilości elektryczności, jaka przepłynęła przez licznik w ciągu tegoż czasu.

Przy stałym napięciu liczba obrotów tarczy jest proporcjonalna do zużytej energii.

3. Części składowe licznika.

Głównymi częściami składowymi licznika są: kadłub, silnik magneto-motoryczny, łożyska górne i dolne, bocznik i liczydło. Budowę uwidoczniają rys. 1 i 2.

rys. 1.

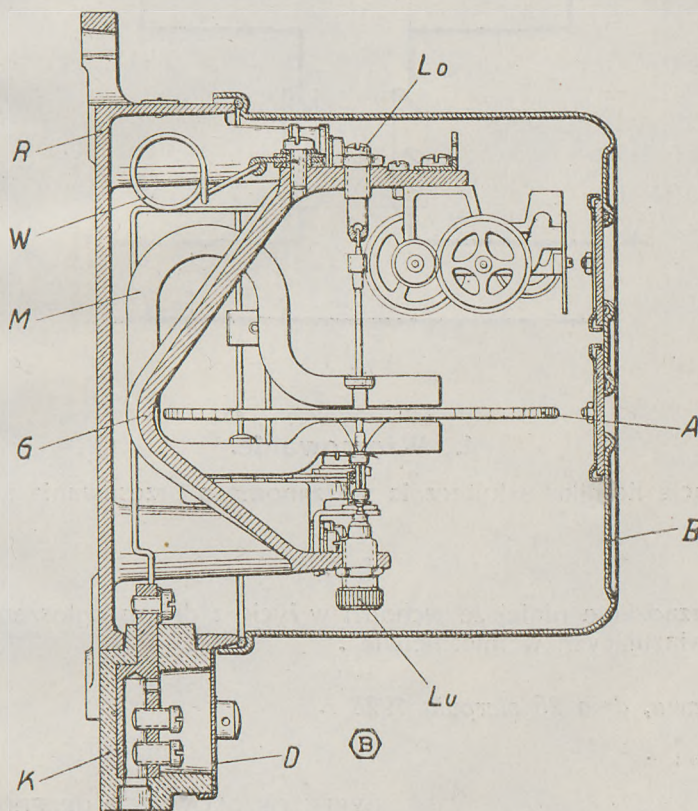
Silnik magnetomotoryczny składa się z twornika, utworzonego z dwóch tarcz aluminiowych, trzech płaskich zwojnic, umieszczonych pomiędzy temi tarczami, oraz osi twornikowej wraz z kolektorem i szczotkami, umieszczonej w łożyskach górnym i dolnym, jak również dwóch magnesów stałych. Dolne łożysko składa się z twardego kamienia, umieszczonego w oprawie, spoczywającej na sprężynie, oraz wymiennego czopa. Górny czop osi spoczywa w śrubie łożyskowej, przymocowanej do nadlewu, połączonego z dnem kadłuba.

Kolektor jest utworzony z trzech płytek ze stopu złota i srebra, do których są przylutowane końce zwojnic twornikowych.

Trzymadła szczotkowe, przymocowane do ramy, są od tejże ramy izolowane, szczotki zaś są przymocowane do nasad w ten sposób, iż po wykręceniu śrub mogą one być wyjmowane z gniazd. Powierzchnie stykowe szczotek składają się z trzech pasków ze stopu złota i srebra. Ciśnienie szczotek na kolektor może być regulowane zapomocą małych pierścieni, do których są przylutowane końce spiralnych sprężynek. Pierścienie mogą być pokręcane na osi szczotek, a następnie unieruchamiane małymi śrubkami. Magnesy hamujące, przymocowane do ramy zapomocą śrub, mogą być przesuwane.

Do dolnej części kadłuba jest przymocowany żeliwny, izolowany od kadłuba wspornik, noszący wszystkie części właściwego mechanizmu licznika.

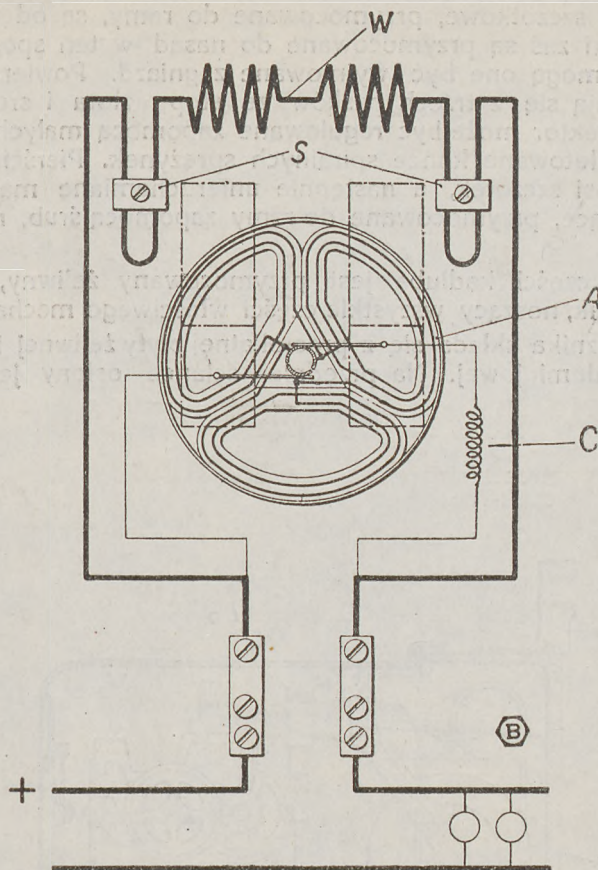
Kadłub licznika składa się z prostokątnej płyty żeliwnej i osłony z ciągnionej blachy aluminiowej. Na przedniej ścianie osłony jest umocowana

rys. 2.

tabliczka oraz dwa okienka, z których mniejsze służy do obserwacji ruchu tarczy, większe zaś do obserwacji liczydła. Osłona jest ześrubowana z kadłubem i powinna być zaplombowana dwiema plombami. Kierunek ruchu tarczy wskazuje strzałka, wytłoczona na osłonie. Uszczelnienie licznika jest uskutecznione zapomocą sznura, ułożonego w wgłębieniu, wykonanem w osłonie. W dolnej części kadłuba jest umieszczona skrzynka zaciskowa, zaopatrzona w przykrywkę, którą można zaplombować.

Oś twornikowa porusza zapomocą ślimaka kółko ślimacze, osadzone na wspólnej osi z kółkiem zębatym, które zazębia się z drugim kółkiem, sprzężonem z pierwszym bębenkiem liczydła.

rys. 3.

4. Wzorcowanie.

Regulację licznika uskutecznia się zapomocą przesuwania suwaków na boczniku.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Przepisach obowiązujących w miernictwie”.

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1928 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) inż. Z. Rauszer

GUM № 28. I. 1532. 1.